17/01/2021

Όσιος Αντώνιος ο νέος ο Θαυματουργός

/ Βίοι Αγίων

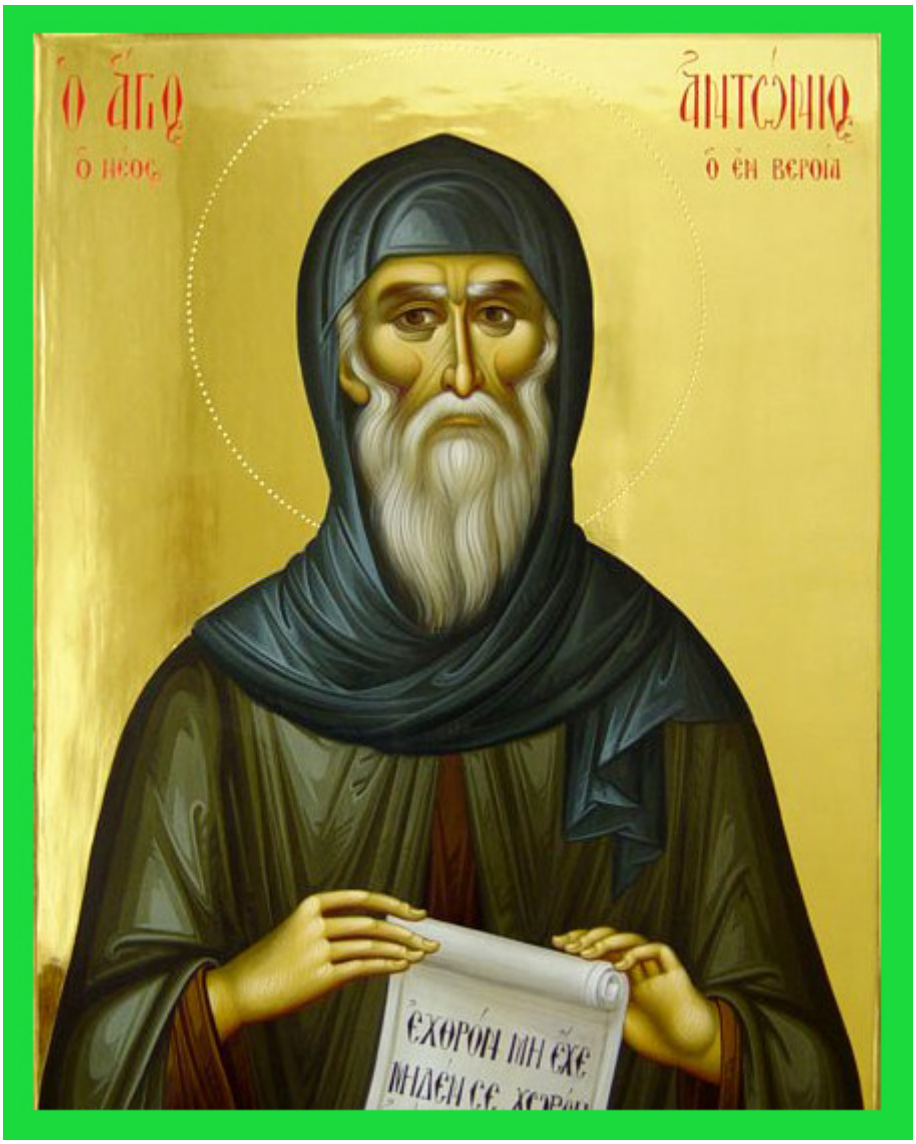

Ο Όσιος Αντώνιος καταγόταν από ευσεβείς και πλούσιους γονείς και έζησε κατά τον 9ο μ.Χ. αιώνα. Νέος ακόμα, έγινε μοναχός στην σκήτη της Βέροιας, κοντά στην κοιλάδα του ποταμού Αλιάκμονα. Οι πνευματικοί του αγώνες κράτησαν είκοσι χρόνια στην σκήτη. Πνευματικά ώριμος, με την ευχή του ηγουμένου της Σκήτης, αποσύρθηκε σε σπήλαιο, όπου έζησε ακόμα πενήντα τέσσερα χρόνια ασκητικών γυμνασμάτων.

Η Εκκλησία τιμώντας τον θεώρησε Μέγα και γι’ αυτό τον ονόμασε Νέο σε σχέση με τον παλαιότερο διδάσκαλο της ερήμου Άγιο Αντώνιο τον Μέγα. Ο Όσιος Αντώνιος κοιμήθηκε με ειρήνη σε ηλικία 94 ετών.

Μοναδικές απολαύσεις του ήταν η εγκράτεια και η εξαντλητική νηστεία, με την οποία κατανικούσε τα πάθη του σώματος. Έτρωγε μόνο μία φορά την εβδομάδα τα λίγα χόρτα που φύτρωναν γύρω από το σπήλαιό του, αποφεύγοντας με τον τρόπο αυτό την υπερηφάνεια, με την οποία προσπαθούσε ο διάβολος να τον παρασύρει στην πτώση.

Προσπαθώντας λοιπόν ο πονηρός να πραγματοποιήσει τον στόχο του εμφανιζόταν στον όσιο πολλές φορές, άλλες φορές για να τον τρομάξει και να σταματήσει τους πνευματικούς του αγώνες και άλλοτε καλοπιάνοντάς τον και επαινώντας τον για να τον ρίξει στην υπερηφάνεια. Έτσι λοιπόν μία φορά, ο διάβολος εμφανίστηκε και πάλι κατά τη διάρκεια της νύκτας μέσα στο σπήλαιο που έμενε ο όσιος, ως άγγελος φωτός επαινώντας τον για τις αρετές του. Έχοντας πείρα ο όσιος από τις πονηρίες του διαβόλου τον απέκρουσε για πολλοστή φορά, κι ενώ αυτός διαλυόταν με ισχυρό θόρυβο, θείο φως κάλυψε τον όσιο και πλημμύρισε το σπήλαιο. Η χάρη του Θεού σκέπασε από τότε τον εκλεκτό ασκητή και η φήμη του διαδόθηκε τόσο πολύ, ώστε πλήθη λαού προσέτρεχαν προς αυτόν για να απολαύσουν την ευλογία του.

Ο όσιος όμως επιθυμούσε και επεδίωκε να απολαύσει την απόλυτη ησυχία, αυτή που ανεβάζει τον άνθρωπο προς τον Θεό. Θέλοντας, λοιπόν, να αποφύγει τους πολλούς επισκέπτες που του στερούσαν την γλυκύτητα της ησυχίας και της απρόσκοπτης αφοσιώσεως στον Θεό, εγκατέλειψε το σπήλαιό του και αποσύρθηκε σε έναν ερημικό τόπο κοντά στο ποτάμι. Εκεί ζούσε μέσα στις λόχμες υπομένοντας για χάρη του Θεού τον καύσωνα της ημέρας και το ψύχος της νύκτας.

Η ταλαιπωρία της μακροχρόνιας και αυστηρής ασκήσεως τον καταπόνησαν τόσο, ώστε αναγκάσθηκε να επιστρέψει στο σπήλαιο, στο οποίο είχε ζήσει τα πρώτα χρόνια, και εκεί δεχόταν μέχρι τα βαθιά του γηρατειά τις επισκέψεις των πιστών.

Όταν κατάλαβε ότι εγγίζει το τέλος του, λίγο πριν από την εορτή των Χριστουγέννων, παρακάλεσε τους ευσεβείς χριστιανούς που τον επισκέπτονταν να τον αφήσουν μόνο του και ειδοποίησε έναν ιερέα, για να του μεταδώσει τα άχραντα μυστήρια για τελευταία φορά ως εφόδιο Ζωής Αιωνίου.

Την πρώτη Ιανουαρίου ξάπλωσε στο έδαφος και αφού έψαλε επίκαιρους ύμνους, σταύρωσε τα χέρια του και παρέδωσε το πνεύμα του στα χέρια του Θεού.

Δεκαέξι ημέρες παρέμεινε ο όσιος νεκρός μέσα στο σπήλαιο και μία υπερφυσική λυχνία έκαιε πάνω από το λείψανό του, μέχρις ότου ένας πλούσιος Βεροιεύς ανέβηκε με μεγάλη συνοδεία στο βουνό, όπου ήταν το σπήλαιο του οσίου Αντωνίου, για να κυνηγήσει. Οδηγούμενοι από τα γαυγίσματα των σκύλων και από

ένα χέρι που φαινόταν επάνω από το σπήλαιο και τους καλούσε προς το μέρος του, ανακάλυψαν οι κυνηγοί τον όσιο πλημμυρισμένο από το θείο φως, αλώβητο και γεμάτο από ευωδία.

Κάποιοι από τους κυνηγούς ειδοποίησαν τότε τον αρχιερέα της πόλης, ο οποίος συγκέντρωσε κλήρο και λαό και με λαμπάδες και μύρα έφθασαν στο σπήλαιο. Επειδή υπήρχε διαφωνία για το που θα έπρεπε να ενταφιαστεί, το τίμιο λείψανό του το τοποθέτησαν πάνω σε ένα κάρο το οποίο το σέρνανε βόδια και το άφησαν ελεύθερο ώστε ο άγιος να αποφασίσει που θέλει να ενταφιαστεί.

Έτσι λοιπόν άρχισε το κάρο αυτό με το λείψανο του αγίου να περιδιαβαίνει τα πλησιόχωρα χωριά της Βέροιας (Κουλούρα, Διαβατός, Ραψομανίκη, Ξεχασμένη, Σταυρός) τα ονόματα των οποίων σχετίζονται με το πέρασμα του αγίου.

Το κάρο τελικά σταμάτησε στον προαύλιο χώρο του ιερού ναού Παναγίας Καμαριωτίσσης στην Βέροια, εκεί που βρισκόταν και η πατρική οικία του οσίου Αντωνίου (στην μουριά). Εκεί λοιπόν ο όσιος πατήρ ημών Αντώνιος ο Νέος ετάφη. Μετά την ανακομιδή του λειψάνου του, τοποθετήθηκε σε λάρνακα μέσα στον ιερό ναό Παναγίας Καμαριωτίσσης όπου άρχισε να τιμάται ο όσιος ως πολιούχος της Βέροιας. Κατά τα μέσα του 19ου μ.Χ. αιώνα στην θέση του ναού της Παναγίας Καμαριωτίσσης η ευσέβεια των Βεροιέων ανήγειρε τον περιφανή ναό του Οσίου Αντωνίου του Νέου.

Η μνήμη του εορτάζεται την 17η Ιανουαρίου και την 1η Αυγούστου.

Διαβάστε ακόμα – Η Βέροια πανηγύρισε τον Πολιούχο της Όσιο Αντώνιο τον Νέο

πηγή: saint.gr